

2

Bibelens oprindelse og natur

Ugens vers

"Derfor takker vi også Gud uophørligt. For da I modtog Guds ord, som I hørte af os, tog I ikke imod det som menneskeord, men som det, det i sandhed er, Guds ord, og det virker i jer, som tror" (1 Thess 2,13).

Introduktion

Vores måde at opfatte og se Bibelens oprindelse og natur har stor betydning for den rolle, Bibelen kommer til at spille i vores personlige liv og i vores kirke. Vores måde at forstå og fortolke Bibelen bliver i høj grad dannet og påvirket af vores forståelse af åbenbaring og inspiration. Når vi ønsker at forstå Skriften ret, må vi først lade Bibelen selv bestemme de grundlæggende parametre for, hvordan den skal behandles. Vi kan ikke studere matematik ved at benytte de empiriske metoder, man benytter i biologi eller sociologi. Vi kan ikke studere fysik med de samme redskaber, som vi bruger til at studere historie. På samme måde kan vi ikke opdage og forstå Bibelens åndelige sandheder korrekt ved at anvende ateistiske metoder, der betragter Bibelen, som om Gud ikke er til. Vores fortolkning af Bibelen må i stedet tage Guds Ords guddommelige-menneskelige dimension alvorligt. Det er derfor nødvendigt for en rigtig forståelse af Skriften, at vi studerer Bibelen i tro fremfor med en metodemæssig skepsis eller tvivl.

I denne uge skal vi se på nogle af de grundlæggende sider ved Bibelens oprindelse og natur, som vil have indflydelse på vores fortolkning og forståelse af den.

Ugens tekster

- 2 Pet 1,19-21
- 2 Tim 3,16-17
- 5 Mos 18,18
- 2 Mos 17,14
- Joh 1,14
- Hebr 11,3.6

Bibelsens guddommelige åbenbaring

2 Pet 1,19-21

Hvordan udtrykker Peter sin overbevisning om oprindelsen til Bibelsens profetiske budskab?

Bibelen er ikke som nogen anden bog. Ifølge apostlen Peter blev profeterne drevet af Helligånden på en sådan måde, at indholdet i deres budskab kom fra Gud. Det var ikke noget, de selv fandt på. I stedet for at være "udspekulerede fabler" (2 Pet 1,16) er Bibelsens profetiske budskab af guddommelig oprindelse, og det er derfor sandt og til at stole på. "Drevet af Helligånden har mennesker sagt det, der kom fra Gud" (2 Pet 1,21). Det var Gud selv, der var aktiv i åbenbaringsprocessen, hvor han gjorde sin vilje kendt gennem udvalgte mennesker.

Direkte verbal kommunikation mellem Gud og bestemte mennesker er en utvetydig kendsgerning i Bibelen. Derfor har Bibelen en særlig, guddommelig autoritet, og vi er nødt til at medtage det guddommelige element i vores fortolkning og forståelse af Skriften. Når Gud er den ultimative forfatter af de bibelske bøger, kan de med rette kaldes "De hellige Skrifter" (Rom 1,2; 2 Tim 3,15).

De blev også givet af praktiske årsager. Ethvert skrift er "nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed, så at det menneske, som hører Gud til, kan blive fuldvoksnet, udrustet til al god gerning" (2 Tim 3,16-17).

Vi har også brug for Helligåndens hjælp til at anvende det, Gud har åbenbaret i sit ord, i vores liv. Ifølge apostlen Peter er forståelsen af Guds åbenbarede ord ikke et spørgsmål om vores egne meninger. Vi har brug for Guds Ord og Helligånden for at kunne forstå dets betydning på rette måde.

Bibelen siger også: "Gud Herren gør ikke noget, førend han har åbenbaret sine planer for sine tjenere, profeterne" (Amos 3,7). De bibelske ord for "åbenbaring" i deres forskellige former, udtrykker tanken om, at noget, der før var skjult, nu er blevet afsløret eller gjort tydeligt og derfor er blevet kendt og åbenbart. Som mennesker har vi brug for en sådan afsløring eller åbenbaring; for vi er syndere, adskilt fra Gud på grund af vores synd og derfor afhængige af, at han gør sin vilje kendt for os.

Til at tænke over

Det er svært nok at adlyde Bibelen, selv når vi tror på dens guddommelige oprindelse. Hvad ville der ske, hvis vi kom til at tvivle på eller sætte spørgsmålstegn ved dens guddommelige oprindelse?

Sådan virker inspirationen

Gud benytter sig af sprog til at åbenbare sin vilje over for mennesker. Derfor er det muligt at nedskrive guddommelig åbenbaring. Men som vi allerede har set, er Bibelen et resultat af, at Gud gennem Helligånden har beskyttet sit budskab og åbenbaret sandheder til os gennem menneskelige instrumenter. Derfor kan vi med rette forvente den grundlæggende enighed, som vi rent faktisk ser i hele Bibelen lige fra Første Mosebog til Johannes' Åbenbaring. Sammenlign fx 1 Mos 3,14-15 med Åb 12,17.

Hvad siger disse tekster om Bibelens inspiration?

2 Pet 1,21
2 Tim 3,16
5 Mos 18,18

Hele Skriften er guddommeligt inspireret, selv om ikke alle dele er lige inspirerende at læse eller nødvendigvis lige anvendelige for os i dag. Afsnittene om de jødiske fester blev fx inspireret, selv om vi ikke i dag skal følge dem. Men vi skal lære noget fra hele Bibelen, selv de dele, som ikke er lette at læse eller forstå, eller som ikke specielt er anvendelige for os nu.

Ikke alt i Bibelen var direkte eller overnaturligt åbenbaret. Nogle gange benyttede Gud skribenter, som grundigt undersøgte ting eller brugte allerede eksisterende dokumenter til at videregive hans budskab (se Jos 10,13; Luk 1,1-3).

Men også i sådanne tilfælde er hele Skriften inspireret (2 Tim 3,16). Derfor siger Paulus, at "alt" var skrevet, "for at vi skal lære af det, så vi med udholdenhed og med den trøst, som Skrifterne giver os, kan fastholde håbet" (Rom 15,4).

"Bibelen oplyser, at Gud er dens forfatter; alligevel er den skrevet af mennesker, og de forskellige forfatters særpræg afspejles i bøgernes forskelligartede stil. De sandheder, de indeholder, er alle sammen 'indblæst af Gud' (2 Tim 3,16); men de fremstår på menneskers sprog" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 10-11).

I dag findes der bibelforskere, der fornægter guddommeligt forfatterskab til mange dele af Bibelen, og til og med afviser mange afgørende læresætninger som Skabelsen, udgangen af Egypten eller opstandelsen. Hvorfor er det så vigtigt, at vi ikke engang åbner den dør til tvivl på klem? Er det op til os at dømme Guds Ord?

Til at
tænke over

Guds skrevne Ord

"Herren sagde til Moses: 'Skriv disse ord ned, for det er på grundlag af disse ord, jeg slutter pagt med dig og med Israel'" (2 Mos 34,27).

Hvorfor bad Gud Moses om at nedskrive disse ord og ikke bare gengive dem mundtligt til folket? Hvad er den indlysende fordel ved det skrevne ord?

Den Gud, der taler, og som skabte menneskers sprog, gør udvalgte mennesker i stand til at kommunikere de guddommeligt åbenbare sandheder og guddommeligt inspirerede tanker på en pålidelig måde. Det er derfor ikke overraskende, at Gud allerede tidligt befalede bibelske forfattere at nedskrive hans befalinger og åbenbaring.

Hvad siger følgende tekster om Guds skrevne åbenbaring?

- 2 Mos 17,14; 24,4
- Jos 24,26
- Jer 30,2
- Åb 1,11.19; 21,5; 22,18-19

Hvorfor befalede Gud, at hans åbenbaring og inspirerede budskaber skulle nedskrives? Det indlysende svar er, for at vi ikke så let skulle glemme dem. Bibelens skrevne ord er et vedblivende referencepunkt, som leder os til Gud og hans vilje. Et skriftligt dokument kan i reglen bedre bevares og er mere troværdigt end et mundtligt budskab, som skal gentages igen og igen. Det skrevne ord, som kan kopieres igen og igen, kan også gøres tilgængeligt til mange flere, end hvis det kun var talt. Og vi kan kun tale til et begrænset antal mennesker samtidigt. Men det, der er skrevet, kan læses af utallige mennesker på mange forskellige steder, og kan til og med være til velsignelse mange generationer senere. Og hvis mennesker ikke selv kan læse, kan andre læse et skriftligt dokument for dem.

Parallellen ml. Kristus og Skriften

Joh 1,14; 2,22
Joh 8,31-32; 17,17

Hvilke paralleller kan du se mellem Jesus, Guds Ord, som blev kød, og Bibelen, Guds skrevne Ord?

Der er en parallel mellem Guds Ord, som blev kød, Jesus, og Guds skrevne Ord, Bibelen. På samme måde som Jesus overnaturligt blev undfanget ved Helligånden og født af en kvinde, har Den hellige Skrift også en overnaturlig oprindelse, men videregivet gennem mennesker.

Jesus Kristus blev menneske og levede en bestemt tid og et bestemt sted. Men det annullerede ikke hans guddommelighed. Det gjorde heller ikke Jesus historisk relativ. Han er den eneste frelser for alle mennesker i hele verden til alle tider (se ApG 4,12). På samme måde blev Guds skrevne Ord, Bibelen, givet til bestemte tider i en bestemt kultur. Ligesom Jesus er Bibelen ikke begrænset til en bestemt tid et bestemt sted. Det gælder alle mennesker allevegne.

Da Gud åbenbarede sig, kom han ned på menneskeligt plan. Jesu menneskelige natur viste alle tegn på menneskelige svagheder og resultatet af over 4.000 års degeneration. Men han var alligevel uden synd. På samme måde er Bibelens sprog menneskesprog, ikke et fuldkomment supermenneskeligt sprog, som ingen taler eller forstår. Ethvert sprog har sine begrænsninger, men han, som skabte menneskene, skabte også menneskenes sprog, og han er i stand til at kommunikere sin vilje til mennesker på en pålidelig måde, uden at føre os på afveje.

Enhver sammenligning har selvfølgelig sine begrænsninger. Jesus Kristus og Den hellige Skrift er ikke identiske. Bibelen er ikke en legemliggørelse af Gud. Gud er ikke en bog. Gud blev menneske i Jesus Kristus. Vi elsker Bibelen, fordi vi tilbeder Frelseren, som Bibelen fortæller om.

Bibelen er en enestående forbindelse mellem det guddommelige og det menneskelige. Ellen White så dette klart, da hun skrev: "Bibelen udgør med sine gudgivne sandheder udtrykt på menneskers sprog en forening af det guddommelige og det menneskelige. Der forekom en lignende forening i Kristi natur. Han var Guds Søn og Menneskesønnen. Det gælder derfor både om Bibelen og om Kristus, at 'Ordet blev kød og tog bolig iblandt os!' (Joh 1,14)" (*Mod en bedre fremtid*, s. 11).

Til at
tænke over

Hvorfor er Skriften nødt til at være grundlaget for vores tro? Hvor ville vi være, hvis det ikke var tilfældet?

Forstå Bibelen i tro

Hebr 11,3.6

Hvorfor er tro så betydningsfuld for vores forståelse af Gud og hans Ord? Hvorfor er det umuligt at behage Gud uden tro?

Al sand oplæring finder sted i forbindelse med tro. Det er den indbyggede tro hos et barn, der gør det i stand til at lære nye ting. Det er et tillidsfuldt forhold, der vejleder barnet til at lære de basale og grundlæggende sider ved live, og kærlighed. Kundskab og forståelse vokser derfor ud af et kærligt tillidsforhold.

På lignende måde spiller en dygtig musiker et musikstykke godt, når vedkommende ikke alene mestrer de tekniske færdigheder, der gør en i stand til at spille et instrument, men når han eller hun udtrykker kærlighed til musikken, komponisten og til instrumentet. På samme måde forstår vi ikke Bibelen ret, når vi går til den med en skeptisk indstilling eller metodemæssig tvivl. Det kan vi kun, hvis vi kommer med en kærlighedens og troens ånd. Apostlen Paulus skrev: "uden tro er det umuligt at behage ham [Gud]" (Hebr 11,6). Det er altså nødvendigt at studere Bibelen i tro og anerkende dens overnaturlige oprindelse i stedet for kun at betragte den som en menneskelig bog.

Syvendedags adventister har tydeligt udtrykt denne opfattelse af Bibelens overnaturlige oprindelse i det første af vores grundlæggende trospunkter. Der siges det: "Den hellige Skrift, Det gamle og Det nye Testamente er Guds skrevne ord. Det er givet ved guddommelig inspiration gennem hellige Guds mænd, der talte og skrev, drevet af Helligånden. I sit ord har Gud overgivet mennesket den kundskab, der er nødvendig for menneskets frelse. Den hellige Skrift er en ufejlbarlig åbenbaring af Guds vilje. Den er en rettesnor for menneskets liv og vandel, den autoritative åbenbaring af trospunkter og den pålidelige beretning om Guds gerninger i historien. (2 Pet 1,20-21; 2 Tim 3,16-17; Sl 119,105; Ordsp 30,5-6; Es 8,20; Joh 17,17; 1 Thess 2,13; Hebr 4,12)".

Til at tænke over

Hvad går man glip af i forståelsen af Bibelen, hvis man ikke studerer den i tro? Hvorfor er en sådan tro ikke blind? Læser man uden forstand, hvis man læser i tro?

Til videre studium

Selv om Bibelen er af afgørende betydning for vores tro, vil den alene ikke have nogen åndelig værdi for os, hvis ikke Helligånden påvirker vores sind og hjerte, mens vi læser og studerer den.

"Gud har i sit ord overdraget menneskene den kundskab, som er nødvendig for deres frelse, og Den hellige Skrift bør betragtes som en autoritativ, ufejlbarlig åbenbaring af Guds vilje. Skriften er standarden for karakteren. Den åbenbarer den kristne lære, og det er ud fra Skriften, at menneskene skal bedømme deres erfaringer ... Men skønt Gud har åbenbaret sin vilje for menneskene i sit ord, er Helligåndens stadige nærværelse og vejledning ikke overflødig – tværtimod. Vor frelser lovede, at Ånden ville gøre hans tjenere modtagelige for Ordet, kaste lys over det og vise, hvorledes det skulle anvendes i praksis. Da det er Guds ånd, der har inspireret Bibelen, kan der umuligt være uoverensstemmelse mellem Åndens og Ordets undervisning" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 12).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvorfor åbenbarer Guds sig selv og sin vilje for os? Hvorfor har vi brug for åbenbaring?**
- 2. Hvordan åbenbarer Gud sig? Gud bruger forskellige måder til at åbenbare forskellige ting om sig selv. Han gør det på en mere generel måde i naturen, men mere specifikt gennem drømme (Dan 7,1), syner (1 Mos 15,1), tegn (1 Kong 18,24.38) og gennem sin søn Jesus Kristus (Hebr 1,1-2). Har Gud åbenbaret sig for dig personligt? Del evt. din erfaring.**
- 3. Nogle bibelforskere afviser mange af Bibelens lærdomme og anser beretningerne for at være myter. Skabelsesberetningen, Adam og Eva som historiske personer, udgangen fra Egypten og hændelserne i Daniels Bog er eksempler fra Det gamle Testamente, der betragtes som opdigtede historier, hvis eneste hensigt er, at lære os åndelige sandheder. Hvad sker der i forhold til at have Bibelen som trosgrundlag, hvis man antager den holdning?**
- 4. Vi tror, at Bibelen åbenbarer Guds vilje, og at Gud ønsker vores hjælp til at gøre hans vilje kendt og fortælle de gode nyheder om frelsen i Jesus Kristus. Hvilken slags Gud ser andre mennesker, når de betragter dig?**

